

Side 2.

Formanden har ordet

Side 4.

**Benlås på vore
efterkommere**

Side 6

**Hvad snakkes der
om ...**

Side 7

Sundhedshus

Side 8

**Byrumsplan for
Helsingør**

Side 10

**Socialudvalget
opfylder ikke
forpligtelser**

Side 11

**Fra afrustning til
oprustning**

StaFetten

Alle indlæg dækker kun den
enkelteste mening, og ikke
nødvendigvis SF-Helsingør

Er det sådan
vi beskytter
EU's "fællesskab"
mod flygtninge ?

Formandens side

Jeg er en helt almindelig lønmodtager. Jeg arbejder 37 timer om ugen, får min løn udbetalt bagud og har et opsigelsesvarsel, der med tiden vil stige indtil maksimalt 6 måneder. Skulle jeg så blive opsagt står jeg uden indkomst.

Det ønsker jeg ikke, så jeg er derfor indmeldt i en A-kasse. På den måde er jeg sikret en ydelse, der kan holde mig oven vande. Når jeg så får anden beskæftigelse, får jeg en aftalt løn for det, og vil derfor ikke længere være berettiget til ydelser andre steder fra. Jeg står med andre ord i en helt almindelig situation, som gælder for rigtig mange mennesker her i landet. Og for cirka to tredjedele af mine kolleger.

For den sidste tredjedel gælder andre regler. De blev nemlig ansat før 1996, hvor man på min virksomhed gik bort fra at ansætte folk som *tjenestemænd*. Denne tredjedel arbejder også 37 timer om ugen. Vi laver det samme arbejde og får i store træk det samme i løn.

I hverdagen er der ingen forskel overhovedet på de to medarbejdergrupper. Men for denne tredjedel gælder, at hvis de bliver fyret, så står de til at modtage 2 års *rådighedsløn*. De vil altså i 2 år få udbetalt samme løn som nu, uanset om de i mellemtiden får anden beskæftigelse eller ej. Det var en helt almindelig ansættelsesform engang, men for 20 år siden indså man altså på min arbejdsplads, at arbejdsmarkedet havde udviklet sig i en retning,

hvor det ikke længere kunne retfærdiggøres. Og de fleste er vist enige på det punkt: Det var ikke gået i dag.

Og dog. For nogle steder trives begrebet *rådighedsløn* i bedste velgående. Blot kaldes det et *eftervederlag*. Jeg tænker naturligvis på de folkevalgte til Folketing og Regionsformænd. Sagen har været oppe for nylig, som den er efter hvert eneste folketingsvalg, så det er nok en kendt sag for mange, at et afgående folketingsmedlem kan modtage godt 52.000 kroner om måneden i op til to år efter, at man desværre ikke blev genvalgt. Godt nok sker der en stigende modregning i tilfælde af anden indkomst, men det rækker ikke ved, at de er garanteret en årsløn på over 600.000 kroner. Det er mange penge. Så hvis man forlader folketinget og bare lægger sig hjem på sofaen, så opretholder man samme høje indtægt.

Det harmonerer meget dårligt med de krav, der ellers bliver stillet til ledige. Og skulle den fravalgte MF'er få et job som elektriker, skolelærer, sygeplejerske eller andet, er der principielt dobbelt løn.

Grønthøsteren bliver ellers svunget flittigt over *dagpenge*, *SU*, *kontanthjælp* og alle andre offentlige ydelser. Så det giver en dårlig smag i munden, når MF'ere og regionsrådsformænd på den måde friholder sig selv.

Man kan mene at eftervederlaget skal ses som en rimelig kompensation for den usikkerhed, der ligger i tidsbegrænsningen i jobbet som folkevalgt, men den holder ikke. De skal rigtig nok søge deres eget arbejde hvert fjerde år, men det er på ingen måde noget særligt.

Masser af mennesker springer mellem vikariater af et halvt års varighed ligesom musikere i symfoniorkestrene jævnligt skal søge deres egen stilling og hvor mange håndværkere står ikke uden beskæftigelse i hele vintersæsonen?

Jeg synes, at det ville klæde politikerne at udvise moderation i deres løn- og ansættelsesvilkår. Det kræver selvfølgelig en vilje af stål at frskrive sig en gang opnåede goder, men så kan de jo øve sig på nogle andre først. Hvor politikerne er valgt på åremål, så tænker jeg her på de mennesker, der i det offentlige er ansat på åremål. Det er meget almindeligt, at høje stillinger i det offentlige, rektorer på større uddannelsesinstitutioner, kommunaldirektører og lign., er ansat på åremål. Og her har vi at gøre med en faggruppe, der virkelig har lært noget af politikerne, når det handler om at fastsætte sin egen løn. Det er i vidt omfang djøf'ere, der besætter disse høje stillinger indenfor det offentlige. Og selv om arbejdsgiveren er os alle, repræsenteret ved politikerne, så er det i realiteten også djøf'ere, der sidder på den anden side af bordet, når der skal forhand-

les ansættelseskontrakter. Det har resulteret i en almindelig klausul i kontrakterne, der giver en måneds løn ved ansættelsens ophør pr. års ansættelse. Det lyder måske ikke af så meget, politikernes egne vilkår taget i betragtning, men samtidig er det også almindeligt med et tillæg på 25% af lønnen som særligt *åremålsstillæg*. De bliver på den måde godtgjort to gange for samme, i forvejen kendte, gene, og pludselig vil fire års ansættelse give en samlet øget gage på 16 måneders løn oveni en i forvejen høj løn. Så står det dem naturligvis frit for at søge deres eget arbejde for endnu et åremål, og så begynder det virkelig at summe sig.

Jeg vil gerne opfordre politikerne til at lade djøf'erne være prøveklud for, hvor meget der kan skæres i løn, bonus og tillæg inden det ramler og derefter benytte erfaringerne til at få egne vilkår ned på et acceptabelt niveau. Og vel er djøf'erne en stor og magtfuld gruppe at sætte stolen for døren, men kan man gøre det med folkeskolelærerne, så kan man vel også gøre det med dem.

Bertel Johansen

Benlås på vore efterkommere

I 1979 ratificerede Danmark UNESCO-konventionen fra 1972 om beskyttelse af verdens kultur- og naturarv, og siden er en række geografiske lokaliteter og bygninger efter ansøgning optaget på listen, og er dermed underlagt nogle snærende restriktioner og bindinger der reelt betyder at både politikere og befolkning er sat helt uden for indflydelse.

Listen omfatter allerede

Jellingmonumentet med kirken, Roskilde Domkirke, Kronborg med et stort forterræn, Stevns Klint, Den Danske del af Vadehavet, Christiansfeldt By, Chr. 5.s. Parforcejagtlandskaber herunder Dyrehaven og Ilulissat Isfjord

Optagelse på Verdensarvlisten betyder beskyttelse, vedligeholdelse og restaurering af de pågældende steder, og der føres tilsyn med dem for at sikre, at alt holdes som på fredningstidspunktet, men det er ikke UNESCO der betaler.

Nu er fredning principielt en god ting, da det kan være et værdifuld element i vedligeholdelse af et folks og lands fælles identitet, og i Danmark har vi da også siden 1807 ved Kommission til Odsagers Bevaring og siden 1937 ved den første egentlige Naturfredningslov, fredet meget af national og historisk betydning og interesse.

Men fredning kan også gå for vidt, og Danmarks Naturfredningsforening har efterhånden, via idelig brug af den helt særlig udemokratiske ret de fik af statsminister Stauning til at klage over alle afgørelser som myndighederne træffer

efter Naturbeskyttelsesloven og Miljøbeskyttelsesloven, udvirket en grasserende fredning af snart sagt hvad som helst af både fælles ejendom og privatejet ejendom, mark og beplantning.

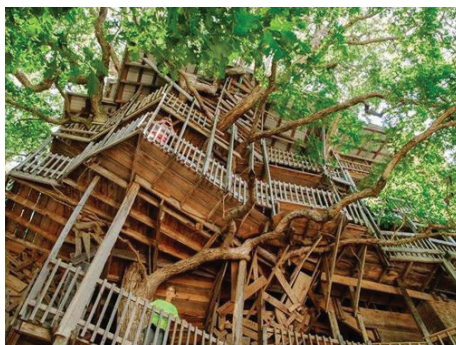
Derudover anvender DN sine mange penge til at opkøbe godser og jorde med det formål at konservere dem i fortiden, og dermed reelt afskærer dem fra at følge med tiden og produktionsudviklingen, og det er nu kommet så vidt, at Kulturstyrelsen overvejer at ophæve fredningen af 600 bygninger, ikke mindst fordi det må erkendes, at vi jo alle skal have et sted at være, og har behov for at opgradere de bygninger og huse vi bruger til dagens energikrav og behov.

Hvad angår UNESCO-listen er det også allerede gået for vidt. Fredningen af Kronborg med tilliggender betyder f.eks. at det nye Søfartsmuseum er ganske usynligt så turisterne ikke kan finde det, da der ikke må skiltes over jorden på Kronborgs UNESCO-fredede terræn, og fredningen af Vadehavet, der jo i et og alt i den form det ligger nu er menneskeskabt ved flittig indsats igennem 500 år, betyder at de lokale beboere og lodsejere ikke længere må så meget som "pirre med en gaffel" ude i vaden, og at de slægtsgårde der har opbygget, skabt og sikret Vadehavet ikke længere vedligeholdes.

Man kan samtidig undre sig over hvad en UNESCO-fredning af Ilulissat Isfjord skal gøre godt for. Den er der, og den udvikler sig på naturens betingelser, og ikke alverdens penge kan sikre at den fortsætter som nu til evig tid, så det er rent pjat.

Det samme gælder Danmarks Naturfredningsforenings initiativer til at frede enkeltstående træer og beplantninger i byer. Alle planter dør, og det er et urimeligt krav til skatteborgerne at skulle genplante gamle egetræer, og det er helt urimeligt at forhindre grundejerne i at fælde i tide før træer vælter og ødelægger naboers huse og i værste fald forårsager personskader.

Man kunne have fredningsfolket mistænkt for at have et ønske om at frede deres egen barndom i en emotionel frygt for egen alderdom og død, og i øvrigt nære en afgrundsdyb mistro til deres efterkommere, men for et parti som SF der tror på demokratiet og på medmennesker, bør det ikke være nødvendigt at frede i det omfang det sker nu. ■

Hvad snakkes der om ...

Refleksion over sommerferiens debatter

SFs valgresultat blev en forventet stabilisering af det vi har været igennem. Valgresultatet i Helsingør svarede til resultatet på landsplan.

Selvfølelig skal vi evaluere valgkampagnen og resultatet. Denne evaluering har bl.a. medført en debat og kronikker i medierne over sommeren. "Tal rødt, din dovne hund" af Peter Westermann (SF) og Jacob Riiskær. Overskriften havde citatreference til Jeppe på Bjerget »Tal dansk din sorte hund« til advokaten der taler et kancelisprog.

Bente Borg Donkin, vores folketingskandidat havde en payoff, - Investering i mennesket -. Vi ved godt hvad der menes, at sætte mennesket i centrum når der tages politiske beslutninger.

- skal man være ordkløver kan det også aflæses som: SF investerer i dig, - Giver du ikke afkast / overskud bliver du solgt eller fyret.

Skattelettelse. For blå bloks er skat en byrde. SF mener ikke at skat er en byrde, da skat er med til at betale til fællesskabet. SF arbejder for en *skattenedsættelse* for lavlønsgupperne.

Andre dæk-ord

Ressource omfordeling, omprioriterings bidrag, fremdriftreformen, ændret kvalitetsstandader bare at nævne nogle af de mange dækord for nedskæringer, forringelser, der får konsekvenser for det enkelte menneske og familier.

Det kan være rigtig at der er områder hvor vi skal spare, justere relateret til vores fælles husholdningspung, men så kald det hvad det

er. Kald en en spade for en spade, ressourceomfordeling for personalefyringer etc. Selv politikere misforstår dæk-ordene og kommer til at stemme forkert.

»Tal dansk din sorte hund«. Det vil skabe øget forståelse, og derved en bedre kommunikation, bindeled og respekt for fællesskabet. Vi er ikke idioter men gøres til det med sådanne dækord.

Fællesskab, solidaritet

Fællesskabsfølelsen har svære kår, som også blev bekræftet ved sidste folketingsvalg. Du er din egen lykkesmed ellers bad luck, - det er selvfølgelig synd hvis du bliver arbejdsløs eller syg ! bad luck.

I 1960 interviewet journalist Ejvind Larsen den daværende statsminister Viggo Kampmann, (A). Den gang steg levestandarden mellem 12 og 15 %.

Kampmann udtalte at han var bekymret for fremtiden, udtalt 1960, da den øget levestandard, velfærden ville få folk til at glemme fællesskabet og solidaritet, netop det der skabte daværende og nuværende velfærdssamfund.

Det var faktisk Viggo Kampmann der satte ulandshjælp på dagsordenen. Han mente at det bl.a. var godt for fællesskabsfølelsen, om det så kostede en 0,5% var der ikke tale om nedsættelse af vores leveford.

Hvad er det så vi snakker om idag ... ihvertfald ikke om fællesskabets værdier.

Birgitte Ljunggreen Rasmussen

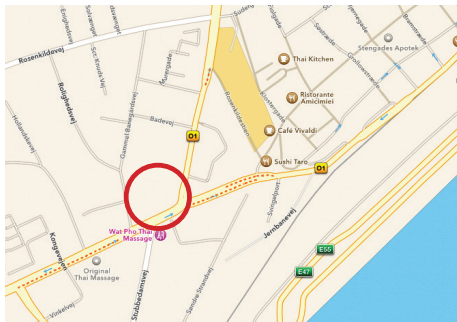
Sundhedshus

Meget er i årenes løb sagt om Helsingør Hospital – og det efterfølgende sundhedshus. Hele dette forløb kunne bestemt have set meget skønnere ud, end det kom til.

I SF ønsker vi en betydelig udvidelse af kommunens sundhedshus med flere regionale tilbud – og flere kommunale tilbud. De regionale tilbud kunne f.eks. være flere forskellige ambulatorier, patientskoler og flere tilbud om dagbehandling i takt med den stigende brug af IT teknologi samt jordemoderkonsultationer. De kommunale tilbud kunne f.eks. være fysioterapi og genoptræning, sundhedspleje, hjemmepleje, kommunale døgnpladser til kortvarig behandling, som kunne erstatte indlæggelse på hospitalet, undervisning af borgere med kroniske sygdomme og undervisning i sundhedsfremme.

I flere år har det for mange været næsten umuligt at tænke, at et sundhedshus kunne ligge andre steder end på det gamle Helsingør Hospital. Men er det nu også det rigtig sted? Det har vist sig mere bekosteligt end nogle nok havde forestillet sig, og det er for stort til alene at være sundhedshus. Desuden er kommunens anlægsudgifter de kommende år betydeligt under pres.

Lige nu ligger Sundhedshuset i centrum – en placering som synes praktisk for mange borgere. Kunne det være en mulighed, når Skolen ved Kongevejen på et tidspunkt flytter til Byskolen, at man kunne etablere et sundhedshus i den gamle skole. Der vil være mere plads end i det nuværende sundhedshus, mindre omkostningstungt end de nuværende planer – og det vil ligge centralt for mange mennesker, hvad enten de kommer med bil eller offentlige transport.

Hvad mener du??? ■

LÆS også StaFetten nr. 2, Maj 2015.
Læs den online på vores hjemmeside
www.sfhelsingor.dk

Byrumsplan for Helsingør

- kan også tænkes ind i lokalmiljøer

Helsingør Kommune har i 2011 fået Gehl Architects til at udarbejde en byrumsplan for at kunne styre og dirigere enkelte projekter ind i en overordnet vision. Dette bl.a. for at undgå at *enkeltstående bygherreprojekter*, kommer til at styre udviklingen i Helsingør.

Godt initiativ af kommunen, men vil kommunen nu bruge værktøjerne. Det må SF formode og arbejde for ikke bare for Helsingørs Byrum, men også i de mindre lokale bymiljøer. Det skal nemlig ikke være bygherre der udvikler, dirigerer kommunen og dens embedsmænd som det desværre har været en tendens til.

Bygherre tænker økonomisk kortsigtet. Ude af lokalitetet når byggeriet er færdigt, hvorefter borgere og kommunen står med problemet, Dårlig kvalitet, manglende funktion og nærmiljø.

Som det understreges i Byrumsplanen indgår denne som et ideoplæg og et styringsværktøj til det fortsatte arbejde omkring udviklingen. Dette bør Kommunen, dens embedsmænd og politikere tage ad notam så vi får løsninger der er holdbare.

Byplansrum også i Lokalmiljøerne

En sådan udvikling, visionært tankesæt kan sagtens viderføres i mindre målestok, tilpasset vores mange lokalmiljøer, Espergærde, Hornbæk, Tikøb, Snekkersten for at nævne nogle.

Gennem de senere år har der været nogle sager, store som små hvor der ikke tages hensyn til det omkringliggende. Sådanne fejlslagne projekter, som oftest er styret af bygherre er for eftertiden meget svære at rette op på. Vi ser f.eks. Prøvestenscentret som har mere karakter af lagerhaller end et butiksmiljø, hvor der

*Tegning fra prospektet,
Borupgårdscetret
i Snekkersten*

ikke fristes til længere tids ophold, mødested hvor aktiviteter for ejerskab og fællesskab kan udfoldes.

Borupgårdcentret - mangler byrumsplan

Det just vedtagne Borupgårdcenter. 5 meter høje butiksfacader, ligner Prøvestenscentret. Oven på disse placerer 28 stk. betonkontainere til beboelse til en samlet højde på 25 meter som ovenikøbet placeres på skrående terræn. Ingen bebyggelse i miles omkreds har en sådan højde. Det planlagte "Centerlov" svarer til et areal på 4 parkeringspladser. Alle var ening om at en modernisering var nødvendig. Borgere og borgergrupper kom med forslag til et mere lokalt tilpasset center, men nej. At SF stemte for planen må klart være en fejtagelse. - hvad skete der?

Generelt

Ovenstående kommende "øjebæ" er måske et "lokalt problem". Historien vil fortælle om et

enkeltstående bygherreprojekt, der om få år vil fremstå som et monument på dårlig byrumsplanlægning, uden arkitektonisk- og materale-sammenhæng med omgivelserne.

SF stemte med bind for øjnene

Det er derfor vigtigt at SF-Helsingør får taget fat i de problematiske byggesager, via bl.a. lokale grupper og borgere. Vi skal arbejde på at det ikke bliver borgere imod kommunen og omvendt. Enkeltstående projekter skal ikke styre udviklingen i vores fælles Helsingør.

Kommunens nedskrevet værdier er jo: Autenticitet, Ro, Nærhed og gådefuldhed

Derfor skal SF ikke blindt stemme for projekter, der ikke indholder byrums- og lokal-kvaliteter, som skal være til glæde og gavn for fællesskabet.

■ **Ja**

?

RETSFORBEHOLD.

**Vi skal stemme om disse 3. december.
SF-Norsjælland, Storkreds er ved at arrangere
nogle lokale debataftner.
Valget er ikke nemt - og stoffet er svært**

■ **Nej**

?

Bente Borg Donkin, Byrådsmedlem

Socialudvalget opfylder ikke forpligtelser overfor borgere med behov for genoptræning

På seneste socialudvalgs møde den 8. juni 2015, fik udvalget en orientering om, at Helsingør Rehabiliterings- og Træningscenter (Poppelgården) ikke overholder de aftalte max. ventetider på genoptræning.

Alle borgere med behov for postoperativ genoptræning, bør selvfølgelig tilbydes genoptræning så hurtigt som muligt, men især for ældre svækkede borgere med lårbensbrud kan det kan det have endog meget alvorlige konsekvenser at vente med igangsættelse af rette genoptræning. Hurtig mobilisering efter operationen øger indgrebets succes, og ligeså væsentligt, så mindsker det risikoen for at dø af tilstødende komplikationer.

På vegne af SF forespurgte jeg derfor specifikt til hvordan situationen ser ud for ældre hofteopererede borgere, og man lovede at undersøge dette. Da jeg ikke hørte yderligere fulgte jeg op på sagen i en mail til udvalgsformand Ib Kirkegård 28. juni, og forespurgte til hvilke forholdsregler man har truffet for at imødegå ventetiden. Jeg fik følgende svar fra Centerchef Helene Rasmussen.:

"Ventetiderne for hoftepatienter er desværre stadig ikke synderligt for nedadgående, da vi er gået ind i ferieafviklingsperioden. Personalet på Helsingør Rehabiliterings- og Træningscenter er meget opmærksomme på udfordringerne med de lange ventetider. De laver en individuel vurdering af hver eneste borger og sætter dem forrest i køen, som har sværest

ved at vente. Ældre med hoftebrud bliver vurderet på samme måde".

Det vil sige at ansvaret er lagt på medarbejderne, som må prioritere de knappe ressourcer mellem de forskellige borgere med lægefagligt krav på genoptræning. Der er, som jeg forstår det, ikke taget politisk ansvar for at opfylde de politisk aftalte servicestandarder for genoptræning. Det er bare ikke godt nok.

Helsingør kommune skal, som ansvarlige for rehabiliteringstilbud, sikre en hurtig og professionel genoptræning til vores borgere som lever op til de gældende standarder på området.

Den professionelle genoptræning sørger de dygtige medarbejdere for på Helsingør Rehabiliterings- og Træningscenter, men ressourcerne til normering af terapeuter og overholdelse af forsvarlige ventetider er et politisk ansvar.

SF stiller krav om at Ib Kirkegård som udvalgsformand tager ansvar for at opfylde de politisk besluttede servicestandarder på genoptræningsområdet. Det har borgerne naturligvis krav på og hele socialudvalget har politisk ansvar for at finde løsninger på behovet.

Steen Olesen

Fra afrustning til oprustning

Jeg blev medlem af SF i 1965. Meget har selvfølgelig ændret sig siden dengang, ikke mindst i opfattelsen af udenrigspolitiske spørgsmål. SF ønskede at komme ud af NATO og være et neutralt land. SF gik ind for afrustning. Jeg husker tydeligt valgplakaten med Aksel Larsen og teksten "Afrust vort land".

Er vi i lommen på en krigsindustri

En krølle på halen omkring indkøbet af jagerfly er selve VALGET af jagerfly. Her er der tre jagerfly-typer at vælge imellem. Eurofighter, udvikler af Airbus i samarbejde med først og fremmest England og Frankrig. Boings jagerfly Superhornet, og det nyudviklede fly Joint Strike Fighter, som USA og Englands militærindustri foretrækker.

De to første flytyper er allerede i drift, børnesygdommene er overstået, og de anvendes overalt i verden. Begge er velegnede til at operere i de arktiske områder. Joint Strike Fighter er stadig under udvikling, ikke afprøvet af andre end US-testpiloter, og ikke særlig velegnet til operation i arktiske områder.

Alle tre fly kan operere i Mellemøsten og andre internationale aktionsområder uden problemer og uden at kunne møde modstand. Men kampmæssigt har Joint Strike fighter en fordel, som de andre ikke har. Det kan gennemtrænge det russiske forsvar med sin stealth-teknologi.

Derfor ender det uden tvivl med, at vores fly-indkøb bliver Joint Strike fighter som ønsket af det amerikanske krigsindustrikompleks. Så kan vi alle være glade og stolte, for nu har vi endnu engang bevist, at vi står last og brast med de store og krigsgale i verden.

Det er sandelig også betryggende, at når vi kommer i krig med Rusland, at så kan DANSKE jagerfly også trænge igennem Ruslands luftforsvar.

Og med SF-stemmer! NOT! ■

Nu er der kommet andre boller på suppen. SF er med i Forsvarsforliget, og i kraft af dette medlemsskab vil SF's folketingsgruppe inden længe stemme FOR indkøb af nye jagerfly til omkring 30 milliarder kroner. Det er unægtelig noget af et omsving. Vi accepterer at deltage i bombninger af andre lande med civile tab også uden landets og FN's mandat. Her er bombningerne af Gadaffis Libyen et godt eksempel og med et fantastisk resultat. Libyen er nu faldet helt fra hinanden og er, hvad man udenrigspolitisk betegner som en fejlslagen stat.

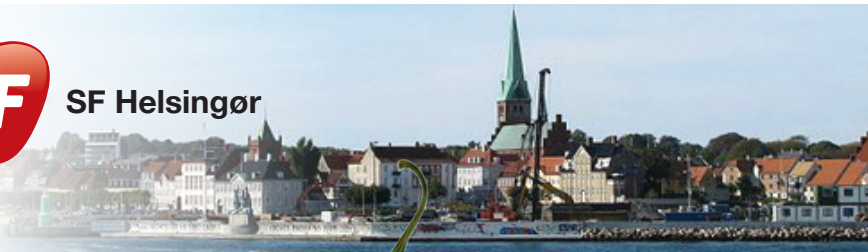
Jo vist. Gadaffi var en grim karl, men det var Saddam Hussein også! Angrebet på Iraq var IKKE accepteret af SF, netop fordi der ikke var et FN-mandat bag ved. Det har vi brugt meget tid til at bebrejde Anders Fogh Rasmussen, men der lød ikke de samme toner, da vi angreb Libyen. Hvorfor ikke? Dobbeltmoral så det basker! – Og med SF som ivrig deltager.

Er der nogen, der måske mener, at vores indsats i Afghanistan er noget at være stolte af? Vi gjorde IKKE en forskel, som var mantraet under hele forløbet, men mange af vores soldater døde og endnu flere fik ar på sjæl og legeme. Til hvilken nytte?

Jeg er selv imod den snigende militarisering, der er sket i Danmark, og som er smittet af på SF. Jeg er imod vores deltagelse i de internationale konflikter, og jeg er modstander af indkøb af nye jagerfly til 30 milliarder kroner. Når SF's folketingsgruppe stemmer ja til dette indkøb, så er mit medlemsskab af SF efter 50 år en saga blot. ■

SF Helsingør

Formand

Thorfinn Branderup Johansen
Montebello Alle 12B, 3000 Helsingør
Tlf. 2532 6713
thorfinn@thegreenhouse.dk

Næstformand og Webmaster

Anders Wilsbech
Nøddestien 2, 3070 Snekkersten
aw@privatmail.dk

Sekretær og medlemsansvarlig

Birgitte Ljungreen Rasmussen
Snerlevej 55, 3000 Helsingør
biras@stofanet.dk

Kasserer

Steen Olesen
Bakkegårdsvej 16, 3060 Espergærde
solsteen@gmail.com

Bestyrelsesmedlem

Ove Kyhn
Stengade 58, 3000 Helsingør
ovekyhn@sol.dk

Bestyrelsesmedlem

Dan Højris Pedersen
Mølleådal 9, 3140 Ålsgårde
dpe37@helsingor.dk

Bestyrelsesmedlem

Lisbeth Rex
Sjølundsparken 42, 3150 Hellebæk
lisbethrex@hotmail.com

SF byrådsmedlem

Bente Borg Donkin
Læssøvej 5, 3000 Helsingør.
bente@donkin.dk

Bestyrelsesmøder

Onsdag 3. juni
Onsdag 5. august
Onsdag 2. september
Onsdag 7. oktober
Onsdag 4. november
Onsdag 2. december

**Bestyrelsesmøderne er åbne
for alle medlemmer.**

Alle bestyrelsesmøder starter
kl. 19.00 på 3F,
Rønnebær Alle 106, 3000 Helsingør.

Baggrundsgruppemøder

Torsdag 10. september
Torsdag 24. september
Torsdag 15. oktober
Torsdag 26. november
Torsdag 3. december

Møderne holdes hjemme hos
Bente Borg Donkin kl. 18:30

**Følg med på SF-kalenderen på
www.sfhelsingor.dk/kalender**

**På hjemmesiden kan du læse om
alle de andre SF aktiviteter.**

StaFetten

Redaktør: Anders Wilsbech, aw@privatmail.dk
Redaktionssekretær: Kirsten Olesen, ansats2@gmail.com

www.sfhelsingor.dk